

Het gevaar van de lamme goedzak

Regisseur Guy Cassiers zet Lazarus weer op het rechte pad in 'Bagaar'

Het eerste beeld in *Bagaar* is Koen De Graeve die als Lucien Cordier frontaal naakt gaat. Dat kan tellen als binnenkomer voor een voorstelling die dit jaar dé hoogvlieger moet worden voor Toneelhuis. Het collectief Lazarus werkt voor de theaterbewerking van de klassieker *Coup de torchon* voor het eerst samen met regisseur Guy Cassiers. En dat geeft een boost. MAGALI DEGRANDE

T'Bagaar' speelt nog tot en met 8 juni in Vlaanderen. Tickets, info en spellijsten op toneelhuus.be of www.lazarusvzw.be
★★★★★

Bagaar, een dialectwoord voor ruzie, is een geheel eigen Vlaamse interpretatie van de film *Coup de torchon* uit 1981 die destijds net naast de Oscar voor beste niet-Engelstalige film greep. Ook de tien Césars waar de film voor was genomineerd, konden niet verzilverd worden. Maar de film bleef wel in het collectieve geheugen plakken.

Best fijn dus om Koen De Graeve nu gestalte te zien geven aan Lucien Cordier, een lamme goedzak die de orde op het kleinste van 64 eilanden moet handhaven. Daar is hij

niet bijzonder goed in: hij weet vaag van de problemen op het eiland, maar is te druk bezig om er iets aan te doen. Druk bezig? Jawel, naar de kapper gaan als zijn vrouw Hugette (rol voor Katelijne Damen) hem dat opdringt, is een dagtaak. En daarnaast moet hij ook nog eens tijd vinden om zijn begerige minnares Rose (rol voor Charlotte Vandermeersch) te beminnen.

Vluchtlers

Als Cordier in de aanloop naar de verkiezingen te horen krijgt dat hij veel te snel over zich heen laat lopen, neemt hij het heft in handen en heit hij over naar de andere kant: al snel vloeit er bloed en vallen lijken uit de kast.

Stof genoeg dus om een

broeierige voorstelling in elkaar te boksen. Letterlijk, want door een ijzeren constructie met lampen boven het podium, krijg je een geslaagde interpretatie van de loden zon op het eiland, ongeacht waar zich dat nu precies bevindt. De film speelde zich af in een kolonie in West-Afrika, nu weten we alleen dat de personages op een eiland vol 'vluchtlers' zitten die zich een weg willen banen naar het vaste continent. Regisseur Guy Cassiers gebruikt het woord 'vluchtelingen' bewust niet, maar waar hij naartoe wil is duidelijk.

Regisseur Guy Cassiers gebruikt het woord 'vluchtelingen' bewust niet in de voorstelling, maar waar hij naartoe wil is duidelijk

Bagaar is voor een repertoirestuk met een topcast van zeven man (naast De Graeve, Damen en Vandermeersch zijn er ook nog Günther Lesage, Joris Van den Brande, Marianne Loots en Ryszard Turbiasz) best bondig gehouden: het hele stuk duurt nog geen anderhalf uur. Zou dat iets te maken hebben met het feit dat de meeste acteurs uit

Lazarus komen, een collectief dat normaliter zonder regisseur werkt?

Flauwe mopjes

Niets mis met bondig natuurlijk, maar we kregen toch de indruk dat de evolutie die Cordier doormaakt primeert op de zwarte humor die de film zo typeerde. Natuurlijk hebben we moeten lachen: Katelijne Damen als bazige (en overspelige) echtgenote heeft een geheel eigen, met Franse woorden doorspekt, taalgebruik en is bij momenten hilarisch. Ook het korte stukje waarin Cordier zijn politieke ambities onverwacht live moet uitleggen op de Deense televisie is heerlijk. Maar voorts zijn de grapjes soms wat aan de flauwe kant. Wat willen ze nu eigenlijk bereiken door bijvoorbeeld zijdelings naar Paulien Cornelisse of voetbalkeepers als Ethan Horvath en Fabien Barthez te verwijzen?

Toch hebben we het gevoel dat Lazarus met dit stuk weer een boost heeft gekregen. Na een paar heerlijke bewerkingen van Russische klassiekers, lieten ze het met hun recente gammele voorstelling *Rompslomp* een beetje hangen. Maar Guy Cassiers heeft hen duidelijk weer daar gekregen waar het publiek hen graag heeft.

Koen De Graeve is de Vlaamse versie van Lucien Cordier uit 'Coup de torchon'.

